

Наши ясни крѣви дано тебе да помжчетъ! 280  
Товѣ змии отмаля душа продумаха,  
И истекоха отъ тяхъ ду двѣ крѣвави рѣки;  
Во цѣрно моря си течаха,  
И си великумъ гласумъ рукаха:  
Ой ти фейска краля нашъ побратимъ 285  
Молба голяма ти ся молиме:  
Ега презъ тука мине Орфенъ свирелжія  
Сасъ наймалка-та керка на харапска крале,  
Нему нищо да не усторишъ,  
Лю да повелишъ на тои цѣрноморски Юди, 290  
Да си зематъ тая кралска керка,  
Тя на тебе изметъ да си чини,  
Да не давашъ Орфенъ да я земе,  
Со нея фалба да ся фали,  
Чи е ду двѣ змии устрѣлилъ. 295  
До двѣ рѣки со цвикане си рукаха,  
Дѣ ги дочю фейска краля,  
Та си рукна до деветъ негови Юди.  
И имъ вели отговори:  
Лю ега презъ тука помине Орфенъ свирелжія. 300  
Вие свирка да не му слушате,  
Лю да гледате любѣ да му земете,  
На моя столицина да я дукарате,  
На меня изметъ да си чини,  
Немой Орфенъ со нея фалба да ся фали, 305  
Чи е до двѣ змии устрѣлилъ.  
Лю шо чюха до деветъ цѣрноморски Юди,  
Утидоха на край цѣрно моря,  
Да си чакатъ Орфенъ младъ свирелжія,  
Да си зематъ то негово любо. 310  
На Орфенъ за товѣ му на умъ не дойде,